

KVARTET.



„Če bi bil ptičica...“

Čut pove vse.

„Oprostite, gospod, zdi se mi, da sedite na mojem klobuku.“
 „Ali je mehak, ali trd?“
 „Mehak.“
 „Potem ni vaš, jaz sedim na tujem klobuku.“

Podoba sedanjega časa.



„Kaj, jaz da bi delal? Sedaj sem slučajno na dopustu.“

Previdna.

„Kaj, vi hočete omožiti svojo hčer? Saj ste sami še tako lepi in mladi! Pomislite, da lahko napravi vaš hčerka v teku enega leta iz vas babico.“

„Na to sem že mislila. Kakor hitro omožim hčer, ji prepovem, da bi me imenovala mater. Napravim z nje svojo mlajšo sestro.“

Dvoumno.



„Kako krasna ste, gospodična; če bi ne bila v čolnu, bi vas takoj prosil za poljub.“
 „Veslajte hitro h kraju!“

RADOVEDEN.



„Kaj držite toliko časa mojo roko, poljubite jo že vendar enkrat!“
 „Kako — jaz jo nočem poljubiti. Jaz ogledujem samo prstane!“

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Dober odgovor.

Nekdo pozimi dela gaz v cerkev. Sosega ga vpraša: „Zakaj koplješ tako ozko pot?“ Odgovor se glasi: „Prinesi mi tako široko lopato, kakor je tvoj jezik, bom pa širšo naredil.“

Sovraštvo še po smrti.

Gost: „Poglejte, gospod krčmar, vaš pes noče jesti pečenega zajca!“
 Krčmar (začuden): „To je nekaj čudnega. Še po smrti se sovražita!“

Razmišljen.

Gospod (vstopi v prodajalnico s klobuki): „Rad bi si kupil klobuk.“
 Trgovca (ki je zelo razmišljen): „Prosim... Ali imate glavo s seboj?“

V ZRCALU ŽIVALSKEGA ŽIVLJE NJA.



Gospod spi.

Hitro pripravljen.
 „Ali se spominjaš, kaj mi je rekel sozed v nedeljo v gostilni?“
 „Ne, ne spominjam se; toži ga vseeno, jaz lahko prisežem.“

Času primerno.

A: „Kdo pa je ta gospod, ki se prehaja z gospodično?“
 B: „To je njen ženin, bančni blagajnik, zelo bogat.“
 A: „In koliko premore?“
 B: „Se še ne ve, kolikor bo saboj vzel, kadar jo bo popihljal.“

Med dijaki.

Prvi: „Katero tvoje spričevalo je najboljšo?“
 Drugi: „Tisto o cepljenju koz.“

Malo nesporazumljenje.



Lepi zakonski stan.

Zakonska dvojica je z velikim trudom in naporom dospela na Triglav in obdružuje ogledovala veličastvo planin.
 Žena: Ni čuda, da se v hribih zgodi toliko nesreč. Povej, ljubi Josko, kaj bi ti storil, če bi jaz padla v kako brezno in se ubila?
 Mož: Oh več da — znorel bi, gotovo bi znorel.
 Žena: Meni se pa zdi, da bi se kmalu spet oženil.
 Mož: Ne — tako hudo pa ne bi znorel.

Dobro ga je.



„Pomislite gospodična, uredništvo mi je poslalo z obratno pošto moje pesmi nazaj; gotovo jih še brali niso.“
 „Z obratno pošto? No, potem so jih pa gotovo brali!“

Previdno.

„Kaj govoriš danes s svojim blagajnikom cel čas o strašnih nesrečah na morju?“
 „Zaradi previdnosti; danes sem pustil v blagajni ležati 5000 dolarjev.“

Instrukcija.

Narednik: „Jaka Trapež, kaj je to, vojno sodišče?“
 Rekrut: „Bob s slanino, gospod narednik.“

Smola.



„Toraj sta s tvojim prijateljem dr. K. popolnoma skregana?“
 „Da! Vse tožbe, katere je vodil v moj prid je izgubil. Zadnjič je pa mene samega tožil, je pa dobil.“

Modrovanje.

Lepota automobila izgine, samo duh ostane.

Hudomušen prodajalec.

Prodajalec knjig je prišel mimo okna kaznilnice. Za mrežo je sedel kaznjence in obupno gledal na cesto. Prodajalec ga je vprašal: „Ali hočete mogoče kupiti knjigo: „Kako naj si izboljšam svoj položaj?““

V kavarni.

A: „Zakaj tako opazuješ svoj klobuk na kljuki; saj ti ga ne bo nikdo ukradel.“
 B: „Vem, da ga mi ne bo; s tvojim je pa ravno nekdo izginil skozi vrata.“

Nezadovoljnež.

Kmet je kupil dve srečki svoj kmeti in eno zadel. Jezen je šel proti domu rekoč: „Tako smolo imam vedno; dve srečki grem kupiti, ko bi vendar ena zadostovala.“

OGOLJUFAN.



„Zakaj ste tako jezni?“
 „Ogoljufan sem za sto dolarjev.“
 „Kako to?“
 „Danes jutraj sem hotel dobiti od strica to svoto, ko sem pa prišel v hotel je že odpoval.“

Modra sodba.

Nekdo pride k sodnji, rekoč, da ima terjati 500 kron, in pripelje tudi eno pričo seboj. Sodnik: „Da se kaka reč dokaže, treba dveh prič; Vi pa imate le eno, torej Vam gre le polovica terjatve, namreč 250 kron.“

Konjak.

A: „Ali je vaš župan pijanec?“
 B: „Ne vem. Vendar ko bi bil jaz konjak, bi ne bil rad z njim skupaj v sobi.“

Veliko otrok.

A: „Ali ima čevljar Bratuž res veliko otrok?“
 B: „Saj vam rečem, da jih ima več, kakor čevljev za popraviti.“

Presenečenje.

V cestni železnici sta začela govoriti dva neznanca. „Ali greste nočoj k predavanju profesorja Kralja?“ je vprašal prvi. — „Da, seveda moram iti,“ je odgovoril. „Nikar ne hodite, to je silno dolgočasen človek.“ „Pa jaz grem vseeno.“ „Zakaj pa?“ „Ker sem jaz profesor Kralj.“

Dober odgovor.

Na visoki lestvi je stal slikar in slikal napis za trgovino. Njegov prijatelj je prišel mimo in ga opozoril: „Pazi, da ne padeš!“ — „Ne boj se,“ je odgovoril saj se za čopič držim!“

Otročji govor.



Elza: „Čudno, teta jaz ne vidim ničesar v tvojih očeh.“
 „Kaj pa hočeš videti?“
 „Oče je rekel včeraj, da imaš v vsakem očesu po dvanajst mačkov.“

Pri vaškem brivcu.

„Kolikor računate za obriti?“
 „To je odvisno od krvi, ki vam odteče. Čim več je izgubite, tem manjši bo račun.“

Zavist.

Jožko: „Ah, ah, da bi imel tak trebuh kakor ga imaš ti, striček!“
 Striček: „Zakaj želiš to?“
 Jožko: „Le koliko cukra bi šlo vanj!“

Propovedana voda.

Žandarja sta šla mimo reke, v kateri je lovil znan ribji tat ribe. Žandar ga je vprašal: „Ti, ali je tvoja ta voda?“ — „Ravno moja ni,“ je odgovoril. „Toda če ste žejni, gospod orožnik, jo lahko pijete.“

Pri koncertu.



„...in če me ljubi je moj svet!“

Najboljše priporočilo.

Kuharica: „Prosim, gospa, dajte mi izpričevalo, pojdem proč!“
 Gospa: „Kaj pa hočem zapisati noter, ker ste tako zamikna. Jaz Vas ne morem priporočiti nikomur!“

Kuharica: „Tega tudi treba ni; zapišite le, da sem bila pri vas tri mesece — to bo najboljše priporočilo.“

Ni neumen.



„Naj bo! Plačam vam 13 dolarjev na teden — kaj ste neumen nazadnje?“
 „Ne, nisem. Brez skrbi mi lahko plačate 13 na teden.“

I. V GOSTILNO.



II. IZ GOSTILNE.

Raztresen.

Profesor je dolgo časa čakal pri brivcu; imel je že belo ruto pod brado toda brivec se je še vedno obotavljal. Ves nestrpen se obrne k njemu rekoč: „Kje pa stojite toliko časa z vašo juho?“

Na pošti.

„Vi, to pismo je preteško, morate pritisniti še eno znamko za 5 centov.“
 „Nočem.“
 „Zakaj ne?“
 „Ker sem pred štrinajstimi dnevi pritisnil na neko pismo eno znamko preveč.“

V zadregi.

Dekla (pri zdravniku): „Pridite hitro, gospod zdravnik, naš mali je požrl 5 centov in sedaj se ne more gospa odpeljati, ker nima dovolj denarja za karo.“

Po pravici povedal.

A: „Koliko ur je iz Ljubljane do Vrhnike?“
 B: „Skoraj v vsaki hiši ena.“

